

# РЕШЕНИЕ

№ 7820

гр. София, 25.02.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 16.02.2026 г. в следния състав:**

**СЪДИЯ: Пламен Горелски**

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **1209** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 46, вр. чл. 41 от Закона за чужденците в Република България.

Адвокат – пълномощник на Х. А. А.– гражданин на С. е оспорил от негово име ЗАПОВЕД № УРИ 5392 ПАМ-30/11.01.2026 г. на главния оперативен дежурен при Столична дирекция на вътрешните работи – МВР, с която, на основание чл. 41, т. 4 от Закона за чужденците в РБ на чужденеца е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 с.з. - „връщане до страна на произход“.

Жалбоподателят не се явява. Представява го адвокат Д. Г., която: поддържа жалбата; представя медицински документи, касаещи чужденеца; заявява становище по същество, за допуснати в административното производство процесуални нарушения и за неправилно прилагане на материалния закон.

Ответникът не е представляван и не е заявил становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема по същество следното.

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, но е неоснователна.

Според разпоредбата на чл. 41, т. 4 ЗЧРБ, принудителната административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 с.з. – „връщане“ се налага, когато „по отношение на чужденеца има влязло в сила решение за отказ, прекратяване или отнемане на международна закрила или убежище; връщане се налага след писмено потвърждение от Държавната агенция за бежанците и в случай че производството по [Закона за убежището и бежанците](#) е прекратено с влязло в сила решение и чужденецът не е поискал разглеждането на молбата му да бъде довършено“. В процесната заповед издателят ѝ, за да мотивира материалноправното основание за налагане на ПАМ се позовава на Докладна записка

№ 5392р-22/11/01.2026 г. и на Решение № 1310/03.02.2025 г. на председателя на ДАБ. В докладната записка се споменава за решението на ДАБ, с което чужденецът е получил отказ да му бъде предоставена международна закрила, с посочване, че след обжалване пред Съд същото е влязло в законна сила на 10.11.2025 г. Тези обстоятелства ответникът удостоверява и с представяне на съдебните решения по адм. дело № 2167/2025 г. на АССГ и по адм. дело № 7171/2025 г. на ВАС. В докладната записка се сочи още, че жалбоподателят е отказал да се завърне доброволно в страната на произход С., заявявайки, че желае да замине за държава от З. Европа.

Заповед № УРИ 5392 ПАМ-30/11.01.2026 г. е издадена от материалнокомпетентен административен орган. Изложените мотиви, съдържанието на които е подкрепено от цитираните в акта писмени доказателства позволяват осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност.

Разпоредбата на чл. 44, ал. 2 ЗЧРБ задължава компетентният да наложи ПАМ административен орган, да отчете: продължителността на пребиваване на чужденеца на територията на Република България, категориите уязвими лица, наличието на производства по [Закона за убежището и бежанците](#) или производства за подновяване на разрешение за пребиваване или друго разрешение, предоставящо право на пребиваване, семейното му положение, както и съществуването на семейни, културни и социални връзки с държавата по произход на лицето. Обстоятелствата са изброени изчерпателно, следователно не е допустимо да бъдат разширявани, вкл. като бъдат обсъждани медицински документи като тези, представени в съдебното производство. Специалният закон е въвел задължение за административния орган да съобрази положението в страната на произход, само при издаване на заповед за експулсиране (арг. чл. 44а, ал. 1 ЗЧРБ). Съобразяването с тези изисквания е част от съдържанието на оперативната самостоятелност, с която несъмнено е разполагал ответникът. Съдебният контрол върху тази самостоятелност се ограничава до установените с чл. 169 АПК правомощия. Нормите, които регламентират условията за прилагане на мерките за административна принуда са императивни и като такива - задължителни за компетентния административен орган. Той е задължен да изясни всички, релевантни за случая факти и обстоятелства (чл. 35 АПК), и това задължение е било изпълнено в процесния случай, понеже е установил наличието на условията, по смисъла на чл. 41, т. 4 ЗЧРБ. Административното производство за налагане на ПАМ, предвидени в специалния закон се различава от същинското такова по реда на Глава пета, Раздел I АПК. В случая (каза се) наличието на приключила административна процедура с влязло в законна сила решение на председателя на ДАБ е юридически факт, който не може да бъде променен в резултат от активно участие на чужденеца в производството за издаване на процесната заповед.

От друга страна липсата на данни Заповед № УРИ 5392 ПАМ-30/11.01.2026 г. да е съобщена на чужденеца при връчването ѝ, в присъствието на преводач не съставлява съществено процесуално нарушение. Очевидно е, че това не е създадо обективни затруднения у чужденеца, да се свърже с адвокати, които винаги удобно са на разположение в такива случаи, и да оспори в срок заповедта пред Съда.

Водим от горното и на основание чл. 172, чл. 172а, чл. 143, ал. 1 АПК, вр. чл. 46, ал. 1 ЗЧРБ, Административен съд София - град, 14<sup>-ти</sup> състав,

#### Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от името на Х. А. А.– гражданин на С., против е оспорил от негово име ЗАПОВЕД № УРИ 5392 ПАМ-30/11.01.2026 г. на главния оперативен дежурен при

Столична дирекция на вътрешните работи – МВР, с която, на основание чл. 41, т. 4 от Закона за чужденците в РБ на чужденеца е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 с.з. - „връщане до страна на произход“.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: